

Pisany

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

ROK II

WARSZAWA, DNIA 20 LUTEGO 1947 r.

Nr. 2(9)

T R E Ś Ć:

I. PRACA

21. Zarządzenie Nr 7/47 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 22.I.1947 r. w sprawie odbywania nauki zawodu w niektórych fabrykach przemysłu metalowego i elektrycznego. 47
22. Pismo okólne Nr 5/47 M. P. i O. S. z dn. 16.I.1947 w sprawie przydziału mleka jako odtrutki, dla pracowników narażonych na ołowicę. 47
23. Pismo okólne Nr 6/47 M. P. i O. S. z dn. 21.I.1947 r. w sprawie wydawania osobom kierowanym do pracy zaświadczeń na ulgowy przejazd koleją względnie opłaconych biletów kolejowych. 48
24. Pismo okólne Nr 8/47 M. P. i O. S. z dn. 28.I.1947 w sprawie zgłoszeń o chorobach zawodowych. 48
25. Pismo okólne Nr 9/47 M. P. i O. S. z dn. 26.I.1947 r. w sprawie potrąceń z wynagrodzeń pracowników. 48
26. Pismo okólne Nr 10/47 M. P. i O. S. z dn. 27.I.1947 r. w sprawie sprawozdań nadsyłanych do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Głównego Urzędu Statystycznego przez Urzędy Zatrudnienia, terenowe ich Oddziały i Instytucje Zastępcze Urzędów Zatrudnienia. 49
27. Pismo okólne Nr 14/47 M. P. i O. S. z dn. 14.II.1947 r. w sprawie zatrudnienia zdemobilizowanych żołnierzy. 53

II. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

28. Dekret z dn. 13.XII.1946 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.XI.1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. z 1947 r., Nr 2, poz. 3). 54
29. Dekret z dn. 13.XII.1946 r. o zmianie ustawy z dn. 28.III.1933 r. o ubezpieczeniu społecznym. (Dz. U. R. P. z 1947 r., Nr 2, poz. 4). 54
30. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9.I.1947 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszerogowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 44). 55
31. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 27.XI.1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia, Rolnictwa i Ref. Rolnych, Leśnictwa, Admin. Publicznej i Ziem Odzyskanych o warunkach i terminach zastosowania do pracowników rolnych ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz o zasadach współpracy samorządu terytorialnego przy wykonywaniu tego ubezpieczenia (Dz. U. R. P. z 1947 r., Nr 2, poz. 8). 56

III. OPIEKA SPOŁECZNA

32. Dekret z dnia 3.I.1947 r. o zmianie dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22). 58

IV. SPRAWY INWALIDZKIE

33. Okólnik Nr 12/47 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11.II.47 r. w sprawie uruchomienia okręgowych i obwodowych urzędów inwalidzkich. 60
34. Pismo okólne Nr 3/47 M. P. i O. S. z dn. 11.I.1947 r. w sprawie zaopatrzenia inwalidzkiego osób pozostających w wojskowej służbie czynnej. 60

V. SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE

35. Dekret z dn. 17.XII.1946 r. o prowizorium budżetowym na okres od 1 stycznia do 31 marca 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r., Nr 8, poz. 40). 61
36. Rozporządzenie Ministrów: Poczty i Telegrafów, Skarbu, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dn. 20.XII.1946 r. o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych. (Dz. U. R. P. z 1947 r., Nr 14, poz. 55). 62
37. Okólnik Nr 15/47 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 14.II.1947 r. w sprawie wykazów i wymiany pojazdów mechanicznych. 63
38. Pismo okólne Nr 4/47 M. P. i O. S. z dn. 17.I.1947 r. w sprawie zwrotu opłat szkolnych za dzieci pracowników. 64
39. Pismo okólne Nr 11/47 M. P. i O. S. z dn. 3.II.1947 r. w sprawie przedstawiania właściwym wojewódzkim Komisjom do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw podlegających nacjonalizacji. 64

VI. RÓZNE

40. Dekret z dn. 10.XII.1946 r. o obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 8, poz. 39). 65

VII. RUCH OSOBOWY

41. Wykaz zmian personalnych w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej w miesiącu styczniu 1947 r. 66

I P R A C A

21.

ZARZĄDZENIE Nr 7/47 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 stycznia 1947 r.

w sprawie odbywania nauki zawodu
w niektórych fabrykach przemysłu metalowego
i elektrycznego.

Stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 3 października 1935 r. o robotach wzbronionych młodocianym i kobietom (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 484) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zatrudnianie młodocianych przy robotach, wymienionych w § 2, w celu odbycia nauki zawodowej, dozwolone jest jedynie w fabrykach przemysłu metalowego oraz w fabrykach przemysłu elektrycznego, które otrzymały na zasadzie niniejszego zarządzenia zezwolenie okręgowego inspektora pracy.

§ 2.

Zatrudnianie młodocianych, celem odbycia nauki zawodowej, jest dozwolone — o ile warunki w danym zakładzie pracy zabezpieczają dostatecznie zdrowie i życie młodocianych — przy następujących robotach:

- a) przy lutowaniu stopami, zawierającymi więcej niż 10% ołowiu, oraz przy obsłudze lamp z paliwem łatwopalnym, wyłączenie w przypadkach, gdy obsługa ta pozostaje w związku z lutowaniem;
- b) przy obsłudze urządzeń i naczyń pod ciśnieniem powyżej 0,5 atmosfery nadciśnienia, tylko w tych przypadkach, gdy te urządzenia i naczynia mają zastosowanie przy spawaniu;
- c) przy obsłudze pieców do obróbki termicznej (hartowaniu);
- d) przy odlewnictwie mosiądzu i brązu;
- e) przy samorodnym spawaniu, cięciu i stapaniu metali przy pomocy wysokich temperatur;
- f) przy politurowaniu drzewa z zastosowaniem trujących składników;

§ 3.

Zatrudnianie młodocianych przy robotach, wymienionych w § 2, w celu odbycia nauki zawodowej, dozwolone jest jedynie na podstawie umowy o naukę, zawartej zgodnie z art. 116 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 293), ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 209) ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Adam Kuryłowicz

22.

PISMO OKÓLNE Nr 5/47 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 stycznia 1947 r.

w sprawie przydziału mleka jako odtrutki dla
pracowników narażonych na ołowicę.

Do

*Obywateli Inspektorów Pracy
wszystkich urzędów.*

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, że w myśl opinii specjalnej Podkomisji Lekarskiej, powołanej przez Komisję Międzyministerialną do ustalenia kategorii pracowników, którym należy przyznać dodatkowe zaopatrzenie aprowizacyjne, mleko stosować należy jako odtrutkę tylko w stosunku do tych kategorii pracowników, którzy narażeni są na ołowicę.

Wobec powyższego Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zleca Ob. Inspektorom Pracy stosowanie się do tej opinii przy wyda-

waniu nakazów, dotyczących pracowników, narażonych na szkodliwe działanie ołowiu.

Jako podstawę prawną przy wydawaniu takich nakazów należy powoływać art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16.III.1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 325) oraz art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII.1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676).

Dyrektor Departamentu Pracy
Henryk Altman

23.

**PISMO OKÓLNE Nr 6/47
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 21 stycznia 1947 r.

w sprawie wydawania osobom kierowanym do pracy zaświadczeń na ulgowy przejazd kolejną względnie opłaconych biletów kolejowych.

Do

*wszystkich Obywateli Naczelników
Urzędów Zatrudnienia.*

Niejednokrotnie osoby kierowane do pracy w innej miejscowości i w związku z tym korzystające z wystawianych przez Urząd Zatrudnienia zaświadczeń na ulgowy przejazd kolejną, po przybyciu na miejsce przeznaczenia, nie podejmują pracy bądź na skutek zrezygnowania z niej, bądź w wyniku nieprzyjęcia ich przez zakład pracy wobec braku dostatecznych wymaganych kwalifikacyj zawodowych. Zdarzają się również przypadki, że wolne miejsce pracy, w związku z którym wpłynęło do U. Z. zapotrzebowanie, zostaje obsadzone przed przybyciem na miejsce skierowanego.

W związku z tym Ministerstwo zarządza:

1. Zaświadczenia na ulgowy przejazd kolejną należy wydawać jedynie:
 - a) w przypadkach skierowania przez U. Z. do pracy, względnie wyjazdu zarejestrowanego kandydata do innej miejscowości w celu objęcia wyszukiwanej uprzednio przez niego pracy, oraz
 - b) gdy na podstawie całokształtu okoliczności uzasadnionym jest domniemanie, że celem wyjazdu korzystającego z zaświadczenia jest objęcie pracy, w szczególności gdy przedstawi on dowód, że został przez dany zakład pracy zaangażowany, względnie przedłoży pisemną zapowiedź zakładu pracy, że zostanie on zatrudniony z chwilą osobistego zgłoszenia się.
2. Przy kierowaniu do pracy trybem clearingu Urząd Zatrudnienia winien dokładnie ustalić, a w miarę możliwości sprawdzić posiadane kwalifikacje zawodowe

ubiegającego się o pracę, oraz baczyć, aby ich rodzaj i zakres odpowiadał ściśle treści zapotrzebowania zgłoszonego przez zakład pracy.

3. W przypadkach wyjątkowych, gdy udający się w podróż w celu objęcia pracy przedstawi zaświadczenie, wystawione przez Komisariat M. O. właściwy co do jego miejsca zamieszkania względnie pobytu, stwierdzające, że petent nie posiada żadnego majątku ruchomego czy nieruchomości, ani dochodów, Urząd Zatrudnienia na własny rachunek wykupuje i wręcza mu bilet kolejowy.

Dyrektor Departamentu Pracy
Henryk Altman

24.

**PISMO OKÓLNE Nr 8/47
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 28 stycznia 1947 r.

w sprawie zgłoszeń o chorobach zawodowych.

Do

*Obywateli Inspektorów Pracy
wszystkich okręgów.*

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zwraca uwagę Ob. Inspektorów Pracy na przepis art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII.1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676). W myśl tego przepisu Inspektorzy Pracy powinni być powiadamiani o zgłoszeniach tych chorób do powiatowej władzy administracji ogólnej w ciągu doby od chwili otrzymania wiadomości o wypadkach chorób przez lekarzy, wymienionych w art. 5 powyższego rozporządzenia.

W związku z powyższym Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zleca Ob. Inspektorom okresowe sprawdzanie (np. raz na kwartał) u lekarzy powiatowych spisów wypadków chorób zawodowych.

Dyrektor Departamentu Pracy
Henryk Altman

25.

**PISMO OKÓLNE Nr 9/47
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 26 stycznia 1947 r.

w sprawie potrąceń z wynagrodzeń pracowników.

Do

*Obywateli Inspektorów Pracy
wszystkich obwodów i okręgów*

W związku ze skargami pracowników na potrącanie im przy wypłatach zarobków różnych

składek na cele społeczne, co niekiedy bardzo poważnie wpływa na obniżenie ich uposażań — proszę Obywateli Inspektorów o zwrócenie uwagi pracodawcom na obowiązek przestrzegania w tym zakresie odpowiednich przepisów rozporządzeń o umowie o pracę (robotników i pracowników umysłowych), w myśl których to przepisów, z wynagrodzenia pracowników wolno potrącać jedynie następujące należności:

- 1) za dostarczone pracownikowi przez pracodawcę mieszkanie, opał, światło oraz za dostarczone górnikom materiały wybuchowe (ten punkt dotyczy tylko pracowników fizycznych);
- 2) bieżące i zaległe daniny i opłaty publiczne, w granicach ustawowego upoważnienia pracodawcy do ich potrącania;
- 3) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych i egzekucyjnych;
- 4) zaliczki pieniężne udzielane pracownikowi przez pracodawcę na poczet wynagrodzenia;
- 5) kary pieniężne, przewidziane regulaminem pracy, a w odniesieniu do pracowników umysłowych — kary umowne, nałożone przez pracodawcę na pracownika z powodu uchybienia warunków umowy o pracę.

Potrącenia, wymienione w punktach 1), 2), 3) i 4), nie mogą łącznie przewyższać połowy wynagrodzenia, przypadającego do wypłaty, a potrącenia wymienione w punkcie 5) — mogą być dokonywane do wysokości dziesiątej części wynagrodzenia, faktycznie przypadającego na umówiony termin do wypłaty po dokonaniu potrąceń, wymienionych w p.p. 1), 2), 3), 4).

Oprócz tego z uposażenia pracowników mogą być potrącane składki na rzecz Związku Zawodowego, ale tylko od tych pracowników, którzy do niego należą, a to na tej zasadzie, że wstąpienie pracownika do Związku Zawodowego oznacza jednocześnie jego zgodę na potrącanie składek na rzecz tego Związku.

Żadne inne potrącenia bez zgody pracownika nie mogą być dokonywane, gdyż potrącenia takie byłyby sprzeczne z art. 38 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników lub art. 21 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323 i 324).

Dyrektor Departamentu Pracy
Henryk Altman

26.

**PISMO OKÓLNE Nr 10/47
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 27 stycznia 1947 r.

w sprawie sprawozdań nadsyłanych do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Głównego Urzędu Statystycznego przez Urzędy Zatrudnienia, terenowe ich Oddziały i Instytucje Zastępcze Urzędów Zatrudnienia.

Do
wszystkich Naczelników
Urzędów Zatrudnienia.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przesyła w załączeniu nowy wzór formularza sprawozdawczego („Stan ewidencyjny poszukujących pracy i nauki zawodu oraz wolnych miejsc pracy za okres od . . . do . . . 194 . . . r.”) uzgodniony z Głównym Urzędem Statystycznym oraz Instrukcję dla Urzędów Zatrudnienia w sprawie zmiany formularza sprawozdawczego, dotyczącego stanu ewidencyjnego poszukujących pracy i nauki zawodu oraz wolnych miejsc pracy i nauki zawodu wraz ze skorowidzem alfabetycznym najczęściej spotykanych nazw zawodowych.

Jednocześnie anuluje się wszystkie dotychczasowe wzory i zarządzenia, dotyczące sprawozdań zarówno Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, jak Głównego Urzędu Statystycznego.

Sprawozdania na nowych wzorach należy wysłać po 1 egzemplarzu według następującego rozdzielnika:

- 1) **do dnia 3 każdego miesiąca** Oddziały U. Z. i Instytucje Zastępcze U. Z. do właściwego Urzędu Zatrudnienia i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz Urzędy Zatrudnienia do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (sprawozdanie obejmujące teren miasta — siedzibę U. Z.);
- 2) **do dnia 10 każdego miesiąca** Urzędy Zatrudnienia — do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej (sprawozdanie obejmujące cały teren działania U. Z. — teren województwa);
- 3) **do dnia 10 każdego miesiąca** Urzędy Zatrudnienia i Oddziały Urzędów Zatrudnienia — do Głównego Urzędu Statystycznego.

Sprawozdania wysyłane przez Urzędy Zatrudnienia, Oddziały U. Z. i Instytucje Zastępcze U. Z. — do Ministerstwa oraz przez Oddziały U. Z. i Instytucje Zastępcze U. Z. do Urzędów Zatrudnienia należy nadal zaopatrzyć w sprawozdania opisowe.

Dyrektor Departamentu Pracy
Henryk Altman

2 zał.

Zał. Nr 1 do p. o. M. P. i O. S.
z dn. 27.I.47 Nr 10/47.

**INSTRUKCJA DLA URZĘDÓW
ZATRUDNIENIA**

w sprawie zmiany formularza sprawozdawczego dotyczącego stanu ewidencyjnego poszukujących pracy i nauki zawodu oraz wolnych miejsc pracy i nauki zawodu.

Formularz ma na celu ujęcie ewidencji poszukujących pracy i nauki zawodu, zapośredniczonych oraz wolnych miejsc pracy i nauki za-

wodu z punktu widzenia kwalifikacji zawodowych pracownika poszukującego pracy lub nauki zawodu względnie zapotrzebowanego, a nie z punktu widzenia grupy czy gałęzi zatrudnienia, do jakiej należy zakład, który zatrudniał pracownika, lub który pracownika zapotrzebował. Jeżeli np. ślusarz pracował ostatnio w zakładzie włókienniczym i poszukuje pracy — winien być zaliczony do „metalowców” a nie do „włókienników”, jeżeli mechanik został zapośredniczony do cementowni — winien on w dalszym ciągu figurować jako „metalowiec” a nie jako robotnik „mineralny”. Jeżeli wreszcie cukrownia zapotrzebuje szofera — wolne miejsce pracy winno figurować pod „komunikacyjni” a nie pod „spożywczy”.

Przy wypełnianiu formularza należy się więc kierować następującymi zasadami:

- 1) poszukujący pracy lub nauki zawodu winni być zaliczeni do poszczególnych kategorii wyszczególnionych w boczku formularza według ich kwalifikacji zawodowych, a nie według grup lub gałęzi zatrudnienia, do której należały zakłady, w których poprzednio byli zatrudnieni,
- 2) zapośredniczeni winni być zaliczeni do poszczególnych kategorii wyszczególnionych w boczku formularza według swoich kwalifikacji zawodowych, a nie według grupy czy gałęzi zatrudnienia, do których należą zakłady pracy, mające ich zatrudnić,

- 3) wolne miejsca pracy lub nauki zawodu, zgłaszane przez zakłady pracy, winny być zaliczane do poszczególnych kategorii wyszczególnionych w boczku formularza według kwalifikacji zawodowych, wymaganych od zapotrzebowanego pracownika a nie według grupy czy gałęzi zatrudnienia, do których zakłady należą,
- 4) liczby, figurujące w rubryce oznaczonej w główce formularza Nr 5, muszą być jednobrzmiące z liczbami figurującymi w rubryce oznaczonej w główce formularza Nr 11 dla poszczególnych kategorii wyszczególnionych w boczku formularza.

Dla ułatwienia klasyfikacji pracowników oraz miejsc pracy i nauki zawodu załączony jest skorowidz alfabetyczny najczęściej spotykanych nazw zawodowych z zaznaczeniem, do której kategorii mają być zaliczane osoby o podanym zawodzie. Skorowidzem tym należy się posługiwać w wypadku, gdyby zgłaszający się pracownik lub zgłaszający wolne miejsce nie umiał określić odpowiedniej kategorii zawodowej, a podawałby tylko nazwę zawodu. Należy zwracać uwagę na to, że niektóre zawody mogą być zaliczone bądź do pracowników umysłowych, zależnie od posiadanych kwalifikacji lub wykonywanej funkcji (magazynier, ekspedient, majster fabryczny itd.).

1 zał.

Załącznik do instrukcji dla U. Z.
w sprawie zmiany formularza
sprawozdawczego.

SKOROWIDZ ALFABETYCZNY NAJCZĘŚCIEJ SPOTYKANYCH NAZW ZAWODOWYCH

akwizytor	E 2	cynowacz	Aa 4	elektrolizator	Aa 7
aparatomy	Aa 7	cyzeler	Aa 4	emulsjoner	Aa 7
bandażysta	Aa 15	czapnik	Aa 15	falcowacz	Aa 10
barwnikowy	Aa 11	czerpacz	Aa 9	farbiarz	Aa 7
bębnowy mineralny	Aa 2	czólniarz	Aa 8	felczer	E 4
bębnowy skórzany	Aa 11	czesarz	Aa 12	filigraniarz	Aa 9
bednarz	Aa 12	chemigraf	Aa 10	filtrarz	Aa 7
bejcowacz	Aa 11	dekarz	Aa 16	folowacz	Aa 15
betoniarz	Aa 16	dekompozytor	E 3	foluszniak	Aa 8
białoskórnik	Aa 11	dekorator stolarski	Aa 12	formiarz	Aa 3
bielarz	Aa 8	dekorator porcelanowy	Aa 2	fryzjer	Ab 2
bieliźniarz	Aa 15	dekorator wystaw sklepowych		farmaceuta	E 4
blacharz	Aa 4	i wnętrz	E 3	galwanizator	Aa 4
bobiniarz	Aa 9	destylator	Aa 7	garbarz	Aa 11
brakarz	Aa 2	donicowy	Aa 2	gardzielowy	Aa 3
bronzownik (mosiężnik)	Aa 4	drogista	Aa 7	garncarz	Aa 2
brukarz	Aa 16	druciarz	Aa 4	garowy	Aa 3
budowacz	Aa 1	drukacz	Aa 10	gazoliniarz	Aa 7
centrowacz	Aa 6	dyfuzerowy	Aa 7	geometra	E 3
ciągnacz	Aa 3	dykcjarz	Aa 12	giloszer	Aa 2
cieśla	Aa 16	dyszowy	Aa 7	garbnicowy	Aa 11
cholewkarz	Aa 7	dziewiarz	Aa 8	gilotylniarz	Aa 9
czesacz	Aa 12	dziurkacz	Aa 15	gonciarz	Aa 12
cukiernik	Aa 14	ekspedient	E 2	gorseciarz	Aa 15
cynkowacz	Aa 4	elektromonter	Aa 5	gorzelany	Aa 7

gotowacz cukru	Aa 14	maglarz	Aa 8	pompiarz	Aa 7
grafik	E 3	makaroniarz	Aa 14	radiotechnik	E 3
grawer	Aa 10	malarz	Aa 16	radiotelegraf.	E 3
gwintowacz	Aa 4	manicurzystka	Ab 2	rafinator	Aa 7
hafciarka	Aa 15	manipulant przędzal.	Aa 8	rdzeniarsz	Aa 3
hartowacz	Aa 3	manipulant ropy	Aa 7	rękawicznik	Aa 15
hotelarz	Ab 2	marmoladziarz	Aa 14	ropiarz	Aa 7
hutnik szklarski	Aa 2	masarz	Aa 14	rębacz	Aa 1
hutnik metal.	Aa 3	masażystka	Ab 2	rentgenotechnik	E 3
hydraulik	Aa 4	maszynista kolejowy	Ab 1	restaurator	Ab 2
iglarz czesalnikowy	Aa 8	mech. instr. muzycz.	Aa 13	retortowy	Aa 7
inkasent	E 2	mechanik	Aa 4	retuszer	Aa 10
intonator fortep.	Aa 13	młeczarz	Aa 14	rezonatorowy	Aa 13
introligator	Aa 10	modelarz	Aa 3	rosarz	Aa 8
impreguator	Aa 5	monter mechanik	Aa 4	rozlewacz	Aa 7
inżynier	E 3	monter elektrot.	Aa 5	rurkarz	Aa 1
jubiler	Aa 6	moleter	Aa 8	rusznikarz	Aa 4
kadłubowy	Aa 4	motacz	Aa 8	rusztowy	Aa 3
kadziowy	Aa 3	motorniczy	Ab 1	rymarz	Aa 11
kalandażysta	Aa 9	murarz	Aa 16	rysownik kopista	Aa 10
kamieniarz	Aa 2	muflarz	Aa 3	rzeźnik	Aa 14
kapelusznik	Aa 15	mydlarz	Aa 7	sanitariuszka	Ab 2
karbonizator	Aa 8	magazynier	E 1	serowar	Aa 14
kartograf	E 3	naparzac	Aa 12	sitownik	Aa 1
kasjer	E 1	narzędziowy	Aa 4	sitowy	Aa 3
kelner	Ab 2	nawijacz	Aa 5	skalnik	Aa 2
kiper	Aa 14	nożownik	Aa 4	sklejacz optyczny	Aa 6
klawiaturowy	Aa 13	nożycowy	Aa 4	skręcacz	Aa 5
klepkarz	Aa 12	obserwator	Aa 1	ślusarz	Aa 4
kliniarz	Aa 2	oguternik	E 3	ślodownik	Aa 14
kołodziej	Aa 16	oplatacz	Aa 5	snowacz	Aa 8
komorowy	Aa 7	oprawiacz	Aa 11	spadowy	Aa 14
konduktor	Ab 1	optyk	Aa 6	spawacz	Aa 4
konstruktor	E 3	palacz	Aa 17	szpularz	Aa 8
kosmetyk	Aa 7	parafiniarz	Aa 7	statkarz	Aa 12
kosmetyczka	Ab 2	pasmanteryjnik	Aa 15	stenograf	E 1
koszykarz	Aa 12	piecowy papierniczy	Aa 9	stereotypista	Aa 10
kotlarz	Aa 4	piecowy elektrot.	Aa 5	stolarz	Aa 12
kowal	Aa 4	piecowy elektrograf.	Aa 5	stroiciel	Aa 13
koźlarz	Aa 16	piekarz	Aa 14	strycharz	Aa 2
kraiacz	Aa 12	pielęgniarka wyszk.	E 4	strzygacz	Aa 11
krawiec	Aa 15	pielęgniarka niewyszk.	Ab 2	strzałowy	Aa 1
kępowacz	Aa 9	pilnikarz	Aa 4	ślusarz	Aa 3
kreślacz technik	E 3	pilot	E 3	świeczarz	Aa 7
kreślacz graf.	Aa 10	piłowacz rafinady	Aa 14	sygnalista	Ab 1
krochmalarz	Aa 8	pirotechnik	E 3	szabrowacz	Aa 4
kraicz	Aa 3	piszcarkowy	Aa 4	szcotkarz	Aa 12
krojczy	Aa 15	piwowar	Aa 14	szewc	Aa 15
księgowy	E 1	płatnerz	Aa 4	szklarz	Aa 16
kształtowacz	Aa 2	podsadkarz	Aa 1	szkutnik	Aa 12
kucharz	Aa 14	polerowacz szkiele	Aa 6	szmuklerz	Aa 15
kuśnierz	Aa 15	polerowacz miner.	Aa 2	szlifierz metal.	Aa 4
kwasiarz	Aa 8	polerowacz metali	Aa 3	szlifierz miner.	Aa 2
laborant	E 3	posadzkarz budowl.	Aa 16	szlifierz szkła	Aa 6
lakiernik	Aa 7	powoźnik	Aa 8	szofer	Ab 1
lampiarz	Aa 1	położna	Ab 2	sztukator	Aa 16
lekarz	E 4	pracz włókien.	Aa 8	szygar	Aa 1
linier	Aa 10	pracz chemiczny	Aa 7	szybowy	Aa 1
litograf	Aa 10	prządka	Aa 8	składacz	Aa 10
lutownik	Aa 4	prasowacz	Aa 8	tablicowy	Aa 1
lakiernik budowl.	Aa 16	prażalnik	Aa 3	tapicer	Aa 12
ładowacz	Aa 1	próbkarz celulozowy	Aa 9	tarłowy	Aa 9
ładowniczy	Aa 7	przodowy	Aa 1	technik	E 3
łuszczarz	Aa 12	puszkarz	Aa 4	technolog	E 3

telegrafista	E 3	dienci, inkasenci	E 1	wyparnikowy	Aa 9
telefonista wyszk.	E 3	urzędnicy o handlowym wy-		wyplatacz	Aa 12
telefonista niewyszk.	Aa 17	szkoleniu j. w.	E 2	wyrabiacz masy	Aa 7
teletechnik	E 3	ustawiacz	Aa 4	wyszywaczka	Aa 8
terakociarz	Aa 16	walcownik	Aa 3	wytapiacz stali	Aa 3
teżnicowy	Aa 2	wapniarz garbarski	Aa 11	wytrawiacz	Aa 4
tlóczarz	Aa 3	warnikowy	Aa 9	wyżarzacz hutn.	Aa 3
tokarz metalowy	Aa 4	warzelniary	Aa 14	zacierowy	Aa 14
tokarz drew.	Aa 11	warzelnik	Aa 1	zaciskacz soczewek	Aa 6
torowy	Ab 1	wiązacz strun	Aa 13	zapychacz	Aa 1
trakowy miner.	Aa 2	wibratorowy	Aa 16	zbrojeniowiec	Aa 16
trakowy drzewny	Aa 12	wiertacz górniczy	Aa 1	zecer	Aa 10
traser	Aa 4	wiertacz metal.	Aa 4	zdun	Aa 16
trawiacz miner.	Aa 2	wilkarz zgrzeblarkowy	Aa 8	zegarmistrz	Aa 6
trawiacz poligraf.	Aa 10	woliniarz	Aa 12	zgrzeblarz	Aa 8
turbinowy	Aa 4	woźnica	Ab 1	zgrzewacz	Aa 3
tyglarz	Aa 7	wrzecioniarz	Aa 8	złotnik	Aa 4
urzędnicy poza handlowo wy-		wsadowy walcowni	Aa 3	zmianowy	Aa 14
szkolonymi jak agenci,		wulkanizator	Aa 7	żegłownik	Aa 8
przedstawiciele ekspe-		wydmuchiwacz	Aa 2	żubrownik	Aa 14

27.

**PISMO OKÓLNE Nr 14/47
MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI
SPOŁECZNEJ**

z dnia 14 lutego 1947 r.

**w sprawie zatrudnienia zdemobilizowanych
żołnierzy.**

Do

*wszystkich Obywateli Naczelników
Urzędów Zatrudnienia.*

W związku z rozpoczęciem akcji demobilizowania żołnierzy armii czynnej, która objąć ma liczne rzesze podoficerów i szeregowych, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zarządza, co następuje:

Celem zatrudnienia jak największej ilości zdemobilizowanych należy w ciągu najbliższego okresu czasu aż do odwołania, w ramach ogólnych przepisów o pośrednictwie pracy, kierować zarejestrowanych zdemobilizowanych do pracy **w pierwszej kolejności przed wszystkimi innymi kandydatami.**

Niezależnie od tego należy bezzwłocznie rozesłać do wszystkich zakładów pracy, zatrudniających przynajmniej 20 pracowników, odpowiednie pisma z podkreśleniem doniosłości akcji, z przypomnieniem o obowiązkach wynikających z art. 9 i 10 dekretu z dnia 10 sierpnia 1945 r. o częściowej demobilizacji żołnierzy armii czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 187) oraz z wezwaniem do podania aktualnej ilości i rodzajów wakujących miejsc pracy dla zdemobilizowanych.

Aczkolwiek narazie nie ukazało się rozporządzenie wykonawcze do cytowanego wyżej dekretu, jednak dyspozycje jego odnośnie zatrudnienia zdemobilizowanych żołnierzy winny być ściśle przestrzegane.

W akcji zapośredniczania zdemobilizowanych należy ściśle współpracować z terenowymi oddziałami „Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza” oraz Rejonowymi Komendami Uzupełnień, które otrzymały już zarządzenia Ministerstwa Obrony Narodowej, w przedmiocie zatrudnienia omawianej kategorii osób.

Nadmienia się, że w wyniku porozumienia z Ministerstwem Centralna Komisja Związków Zawodowych w najbliższych dniach rozesła do rad zakładowych pisma z odpowiednimi zaleceniami.

Z uwagi na wielką wagę podejmowanej akcji Ministerstwo poleca dołożyć wszelkich starań w kierunku wywarcia nacisku na kierowników zakładów pracy, aby w dobrze zrozumianym interesie ogólnym przyjmowali do pracy żołnierzy zdemobilizowanych w ilości stosunkowej przewidzianej w dekreście, tj. 5% ogólnego stanu osobowego.

O przypadkach napotykanym przez U. Z. trudności przy realizowaniu przepisów według dekretu, w szczególności oporu pracowników należy bezzwłocznie powiadomić Ministerstwo.

Dyrektor Departamentu Pracy

Henryk Altman.

II. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

28.

DEKRET

z dnia 13 grudnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

(Dz. U. R. P. Nr 2, z dn. 15.I.1947 r., poz. 3).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 26, poz. 231, z 1933 r. Nr 27, poz. 229, Nr 51, poz. 396, Nr 102, poz. 794, z 1934 r. Nr 39, poz. 347, Nr 95, poz. 855, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1945 r. Nr 43, poz. 240 i z 1946 r. Nr 4, poz. 29) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 15 lit. B pkt. 7 otrzymuje brzmienie:
„7) zapomoga pośmiertna (art. 30-a).”

2) w art. 16 ust. 1 wyrazy „zasiłku chorobowego” zastępuje się wyrazami „zapomogi pośmiertnej”;

3) art. 30-a otrzymuje brzmienie:
„Art. 30-a. Rodzinie, pozostałej po ubezpieczonym lub pobierającym rentę inwalidzką albo starczą, przysługuje w razie jego śmierci prawo do jednorazowej zapomogi pośmiertnej w wysokości miesięcznego zarobku, na podstawie którego zmarły był ostatnio ubezpieczony.

Co do kolejności osób, uprawnionych do otrzymania jednorazowej zapomogi pośmiertnej, mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 150 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym”.

4) art. 44-a skreśla się;

5) po art. 55 dodaje się art. 55-a w następującym brzmieniu:

„Art. 55-a. Przy zbiegu praw do jednorazowej zapomogi pośmiertnej z art. 30-a rozporządzenia niniejszego i art. 150 ustawy o ubezpieczeniu społecznym wypłaca się jedynie zapomogę z art. 150 ustawy o ubezpieczeniu społecznym”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie

z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Adam Kuryłowicz

29.

DEKRET

z dnia 13 grudnia 1946 r.

o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym.

(Dz. U. R. P. Nr 2, z dn. 15.I.1947 r., poz. 4).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1936 r. Nr 3, poz. 24, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 21, poz. 171, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44, z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 28) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 95 ust. (1) pkt. 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasiłku chorobowego za każdy dzień stwierdzonej niezdolności do pracy wskutek choroby, nie wyłączając niedziel i świąt, nie dłużej niż dwadzieścia sześć tygodni, poczynając od pierwszego dnia niezdolności do pracy, jeżeli niezdolność trwa co najmniej 3 dni”;

2) w art. 99 ust. (1) określenie „50%” zastępuje się określeniem „70%”;

3) w art. 99 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Ubezpieczeni, mający na utrzymaniu dzieci, otrzymują dodatek do zasiłku chorobowego w wysokości 5% przeciętnego tygodniowego zarobku na każde dziecko”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz innym właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie

z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Adam Kuryłowicz

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

wz. Minister Przemysłu
Eugeniusz Szyr

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Stanisław Mikołajczyk

wz. Minister Zdrowia
Tadeusz Michejda

Minister Administracji Publicznej
Władysław Kiernik

30.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

(Dz. U. R. P. Nr 10 z dn. 5.II.1947 r., poz. 44).

Na podstawie art. 3 i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 176) zarządza się, co następuje:

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 782) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 10, poz. 51, z 1937 r. Nr 56, poz. 439, z 1938 r. Nr 43, poz. 356 i z 1946 r. Nr 28, poz. 180) wprowadza się zmiany następujące:

1 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1 (1). Sędziowie i prokuratorzy otrzymują uposażenie:

Pierwszy Prezes, Prezesi i Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes i Prezesi Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych — grupy I.

Sędziowie i Prokuratorzy Sądu Najwyższego, Sędziowie Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Prezesi, Wiceprezesi i Prokuratorzy Sądu Apelacyjnego, Wiceprezesi i Sędziowie Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, Prezesi Okręgowych Sądów Ubezpieczeń Społecznych — grupy I lub II.

Sędziowie i Wiceprokuratorzy Sądów Apelacyjnych, Sędziowie Śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia, Prezesi, Wiceprezesi i Prokuratorzy Sądów Okręgowych, Wiceprezesi i Sędziowie Okręgowych Sądów Ubezpieczeń Społecznych — grupy II lub III.

Sędziowie, Wiceprokuratorzy i Podprokuratorzy Sądów Okręgowych i Sędziowie Śledczy, Sędziowie Grodzcy, Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczących Sądów Pracy — grupy III lub IV.

(2) W przypadkach wyjątkowych Minister Sprawiedliwości może za zgodą Prezesa Rady Ministrów przyznać sędziemu i prokuratorowi grupę uposażenia bezpośrednio wyższą”.

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione wyżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne:

	miesięcznie
Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego	3.600 zł
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego	2.600 „
Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Prezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, Prezes Sądu Apelacyjnego	2.200 „
Prokurator Sądu Apelacyjnego, Wiceprezes Trybunału Ubezpieczeń Społecznych	1.800 „
Prezes Sądu Okręgowego, Prezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych	1.500 „
Wiceprezes Sądu Apelacyjnego, Prokurator Sądu Okręgowego, Wiceprezes Sądu Okręgowego, Wiceprezes Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych, Sędziowie Grodzcy, sprawujący kierownictwo Sądu Grodzkiego, liczącego ponad 15 sędziów	1.200 „
Kierownicy oddziałów zamiejscowych Prokuratury Okręgowej, Sędziowie Grodzcy, sprawujący kierownictwo Sądu Grodzkiego, liczącego ponad 5 sędziów	1.000 „
Sędziowie Grodzcy, sprawujący kierownictwo pozostałych Sądów Grodzkich	800 „

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. Warszawie przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	Miesięcznie złotych
I	950
II	850
III	750
IV	650

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	Miesięcznie złotych
I	2.550
II	2.000
III	1.700
IV	1.400

5) Po § 7 dodaje się nowy § 7a w brzmieniu:

„§ 7a (1) Dodatek rodzinny ustala się w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

(2) Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby pobierającej dodatek żonę oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół”.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości
Henryk Świątkowski

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Adam Kuryłowicz

31.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 listopada 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Zdrowia, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o warunkach i terminach zastosowania do pracowników rolnych ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz o zasadach współpracy samorządu terytorialnego przy wykonywaniu tego ubezpieczenia.

(Dz. U. R. P. Nr 2 z 15.I.1947 r., poz. 8).

Na podstawie art. 311 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 95, poz. 855, z 1936 r. Nr 3, poz. 24, z 1938 r. Nr 3, poz. 15, Nr 21, poz. 171, Nr 26, poz. 227, Nr 29, poz. 258, z 1939 r. Nr 71, poz. 476, z 1944 r. Nr 4, poz. 19, Nr 5, poz. 24, Nr 9, poz. 44 z 1945 r. Nr 43, poz. 240, z 1946 r. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozporządzeniu niniejszym określenie „ustawa” oznacza ustawę z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, artykuły powołane bez bliższego określenia oznaczają artykuły tej ustawy, paragrafy zaś oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

2. Za pracowników rolnych uważa się zgodnie z art. 16 ust. 2 zd. 2 pracowników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych, leśnych, ogrodowych, hodowlanych i rybnych, jak również w zakładach pracy, ściśle z tymi gospodarstwami związanych, a nie posiadających przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, pomoc domową w tych gospodarstwach i zakładach pracy oraz te kategorie pracowników, zatrudnionych przy melioracjach i wykonywanych przez Państwo pracach regulacyjno - agrarnych, które określają rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 2. 1. Ubezpieczenie na wypadek choroby i macierzyństwa, oznaczone w dalszych przepisach niniejszego rozporządzenia jako „ubezpieczenie”, wprowadza się w stosunku do pracowników rolnych na warunkach i w terminach, określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Jeżeli rozporządzenie niniejsze nie zawiera odmiennych przepisów, pracownicy rolni ubezpieczeni są na warunkach ogólnych, określonych w przepisach ustawy i rozporządzeń, wydanych w wykonaniu ustawy, oraz w statucie ubezpieczalni społecznej.

§ 3. Nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia:

1) osoby, zatrudnione przez pracodawców rolnych dorywczo, których zatrudnienie jest z natury rzeczy krótkotrwałe, jeżeli u tego samego pracodawcy nie trwa ono bez przerwy dłużej niż 25 dni;

2) krewni oraz teściowie, zięciowie i synowie pracodawcy rolnego, jeżeli żyją z nim we wspólnym gospodarstwie domowym.

§ 4. 1. Ubezpieczeni, których zatrudnienie ma charakter dorywczy i trwa bez przerwy u tego samego pracodawcy rolnego dłużej niż 25 dni, uzyskują prawo do pomocy leczniczej i położniczej po upływie 25 dni, a do zasiłku chorobowego — po upływie 4 tygodni nieprzerwanego zatrudnienia.

2. Ubezpieczeni, wymienieni w poprzednim ustępie, otrzymują pomoc leczniczą w zakresie art. 95 ust. 1, pkt. 1, z wyjątkiem środków pomocniczych i protez.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie do członków rodziny.

4. W razie wypadku w zatrudnieniu lub zachorowania na chorobę zawodową, pracownicy zatrudnieni dorywczo mają prawo do świadczeń w pełnym zakresie art. 95 ust. 1 pkt. 1 i 2 bez względu na okres zatrudnienia.

§ 5. 1. Przepis art. 95 ust. 4 nie ma zastosowania do robotników rolnych.

2. Pracownikom, którzy w myśl zbiorowego układu pracy lub indywidualnej umowy o pracę otrzymują wynagrodzenie w naturze, pracodawcy rolni obowiązani są podczas trwania stosunku pracy udzielać w razie choroby połączonej z niezdolnością do pracy lub połogu co najmniej pełnych naturaliów, ustalonych jako wynagrodzenie — na tych samych warunkach i w ciągu tych samych okresów, jakie obowiązują w stosunku do zasiłków ubezpieczalni społecznej (§ 12, ust. 2).

3. Jeżeli wartość świadczeń pracodawcy jest niższa od zasiłku, ubezpieczalnia społeczna dopłaca pracownikowi rolnemu różnicę między wartością świadczeń a zasiłkiem.

4. Ubezpieczalnia społeczna zwraca pracodawcy rolnemu wartość udzielonych świadczeń do kwoty zasiłku, przysługującego w razie choroby lub połogu.

5. Jeżeli pracodawca odmawia udzielenia świadczeń, wymienionych w ust. 2, ubezpieczalnia społeczna w razie zwrócenia się pracownika wypłaca mu przysługujący zasiłek.

6. Spory między ubezpieczalniami a pracodawcami rolnymi z tytułu zwrotu wartości świadczeń, udzielonych pracownikom rolnym, rozstrzygają sądy ubezpieczeń społecznych.

§ 6. 1. Pracodawca rolny obowiązany jest na żądanie ubezpieczalni społecznej wydać pracownikom stałym i sezonowym legitymacje, potwierdzone przez ubezpieczalnię społeczną i stwierdzające prawo pracownika i członków jego rodziny do świadczeń. Legitymację tę wy-

stawia pracodawca na okres czasu, na który została zawarta umowa o pracę.

2. W celu otrzymania pomocy leczniczej lub położniczej, pracownik lub członek jego rodziny powinien okazać legitymację zaopatrzoną w zaświadczenie pracodawcy o trwaniu zatrudnienia. Zaświadczenie to ważne jest w ciągu miesiąca od daty jego wystawienia.

3. Ubezpieczeni zatrudnieni dorywczo i członkowie ich rodzin otrzymują pomoc leczniczą i położniczą na podstawie zaświadczeń pracodawcy. Zaświadczenie takie pracodawca rolny obowiązany jest wydać w kazym nowym przypadku choroby uprawnionemu do pomocy leczniczej pracownikowi lub członkowi jego rodziny.

4. Wzory legitymacyj i zaświadczeń oraz sposób posługiwania się nimi ustala Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

§ 7. 1. Przepisy ustawy i rozporządzeń, wydanych w wykonaniu ustawy, dotyczące dokonywania zgłoszeń do ubezpieczenia, wysokości i uiszczania składek oraz kontroli czynności pracodawców, mają odpowiednie zastosowanie do pracodawców i pracowników rolnych.

2. Termin zgłoszenia do ubezpieczenia (art. 21 ust. 2) pracowników zatrudnionych dorywczo dłużej niż 25 dni liczy się od 25 dnia zatrudnienia.

§ 8. 1. Przy wykonywaniu ubezpieczenia pracowników rolnych zarządy gmin obowiązane są do współpracy z ubezpieczalniami społecznymi w zakresie:

- 1) ustalania obowiązku ubezpieczenia,
- 2) wymiaru i poboru składek ubezpieczeniowych,
- 3) stwierdzania uprawnień do świadczeń pracowników rolnych i członków ich rodzin,
- 4) przeprowadzania dochodzeń i udzielania informacji we wszystkich sprawach, związanych z wykonywaniem ubezpieczenia.

2. W zakresie ustalania obowiązku ubezpieczenia zarządy gmin na żądanie ubezpieczalni społecznej są obowiązane:

- 1) dostarczać wykazów pracodawców rolnych, zatrudniających pracowników najemnych,
- 2) wzywać pracodawców rolnych do zgłoszenia pracowników, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia,
- 3) przyjmować zgłoszenia do ubezpieczenia i po zaznaczeniu daty wpływu przesyłać je niezwłocznie ubezpieczalni społecznej,
- 4) przeprowadzać kontrolę prawidłowości zgłoszeń.

3. Sposób wykonywania przez zarządy gmin czynności, wymienionych w ust. 1, oraz wysokość wynagrodzenia za te czynności określi instrukcja, wydana przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami

Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

4. Zarządy gmin badają również, czy w poszczególnych przypadkach nie zachodzi bezprawne korzystanie ze świadczeń, i zawiadamiają o swych spostrzeżeniach ubezpieczalnię społeczną.

§ 9. 1. Ubezpieczenie pracowników rolnych — z wyjątkiem zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i leśnych o obszarze poniżej 30 ha — wprowadza się od pierwszego dnia drugiego miesiąca kalendarzowego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

2. W okręgach tych ubezpieczalni społecznych, w których po wyzwoleniu było wykonywane ubezpieczenie pracowników rolnych, za dzień wprowadzenia ubezpieczenia uważa się dzień rozpoczęcia działalności przez ubezpieczalnię społeczną.

3. Przepis ust. 2 dotyczy również pracowników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i leśnych o obszarze poniżej 30 ha, jeżeli w poszczególnych okręgach ubezpieczenie tych pracowników było wykonywane po wyzwoleniu.

4. Ubezpieczenie pracowników gospodarstw rolnych i leśnych o obszarze poniżej 30 ha, które nie leżą w okręgach wymienionych w ust. 3, wprowadza się po upływie roku od terminu, określonego w ust. 1.

§ 10. Jeżeli w okręgach poszczególnych ubezpieczalni społecznych warunki miejscowe uniemożliwiają wprowadzenie ubezpieczenia pracowników rolnych w terminie ustalonym w § 9 ust. 1, Minister Pracy i Opieki Społecznej może odroczyć terminy zastosowania ubezpieczenia w całym okręgu ubezpieczalni społecznej lub w jego części.

§ 11. Pracodawcy rolni obowiązani są zgłosić do ubezpieczenia pracowników, zatrudnionych w dniu wprowadzenia ubezpieczenia, w ciągu miesiąca od tego dnia.

§ 12. 1. Obowiązki pracodawców rolnych w zakresie art. 212 ustają z dniem wprowadzenia ubezpieczenia, a jeżeli zgłoszenie do ubezpieczenia zostało dokonane po terminie — z dniem dokonania zgłoszenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy obowiązku pracodawców rolnych do udzielania pracownikom w razie choroby, połączonej z niezdolnością do pracy, lub połogu co najmniej pełnych naturaliów ustalonych jako wynagrodzenie w zbiorowym układzie pracy lub w indywidualnej umowie o pracę (art. 212 ust. 1, pkt. 2). Obowiązek ten ustaje z dniem rozwiązania stosunku pracy.

3. Z tytułu wypadków choroby lub połogu, zaszłych przed dniem wprowadzenia ubezpieczenia, pracodawcy rolni ponoszą koszty pomocy leczniczej oraz udzielają zasiłków aż do wyczerpania obowiązkowego okresu świadczeń.

§ 13. 1. Z dniem wprowadzenia ubezpieczenia pracowników rolnych tracą moc umowy, zawarte na podstawie art. 212 ust. 9 między ubezpieczalniami społecznymi a pracodawcami rolnymi w sprawie udzielania pomocy leczniczej pracownikom rolnym.

2. W wypadkach choroby i połogu, zaszłych przed tym dniem, ubezpieczalnia udziela nadal pomocy leczniczej w zakresie ustalonym w umowie. Zasiłki, należne z tytułu tych wypadków, obowiązany jest wypłacać pracodawca rolny aż do wyczerpania obowiązkowego okresu świadczeń, jeżeli ubezpieczalnia społeczna nie przejęła w umowie obowiązku udzielania pracownikom rolnym świadczeń pieniężnych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej
Adam Kuryłowicz

Minister Zdrowia
Franciszek Litwin

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
Stanisław Mikołajczyk

Minister Leśnictwa
Stanisław Tkaczow

Minister Administracji Publicznej
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych
Władysław Gomułka

III. O P I E K A S P O Ł E C Z N A

32.

DEKRET

z dnia 3 stycznia 1947 r.

o zmianie dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

(Dz. U. R. P. Nr 5 z dn. 25.I.1947 r., poz. 22).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą

ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„O zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski”.

2. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zasiłków i pomocy na podstawie niniejszego dekretu przysługuje:

1) osobom, które w związku ze swoją działalnością urzędową, polityczną lub społeczną doznały stałego lub czasowego uszkodzenia zdrowia w stopniu powodującym ich całkowitą lub częściową niezdolność do pracy zarobkowej na skutek aktów terrorystycznych wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego;

2) pozostałym po osobach, które poniosły śmierć w warunkach wymienionych w pkt. 1, oraz pozostałym po tych osobach, które w dniu śmierci korzystały lub miały prawo korzystania z zasiłków na podstawie pkt. 1”.

3) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Za pozostałych w rozumieniu pkt. 2 art. 1 uważa się:

a) wdowę, chociażby związku małżeńskiego n.e zawarto w formie prawem przepisanej, jeżeli pozostawała w trwałej spójności małżeńskiej z poległym lub zmarłym;

b) dzieci urodzone z małżeństwa, uprawnione, przysposobione oraz dzieci pozamałżeńskie i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia;

c) inne osoby niezdolne do pracy zarobkowej, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu osoby poległej lub zmarłej”.

4. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Osobom wymienionym w pkt. 1 art. 1 przysługuje prawo do zasiłków w wysokości, którą ustali komisja kwalifikacyjna, biorąc pod uwagę stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej i zarobek poszkodowanych przed doznaniem uszkodzeniem zdrowia.

Osobom wymienionym w art. 2 lit. a) służy prawo do zasiłków w wysokości 60% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osobom wymienionym w art. 2 lit. b) i c) służy prawo do zasiłków w wysokości 40% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Łączna kwota zasiłków przypadających osobom pozostałym (art. 2) nie może przekraczać podwójnego wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osoby wymienione w art. 2 lit. a) i b) oraz wdowcy odpowiadający warunkom wymienionym pod lit. c) tegoż artykułu mają pierwszeństwo przed rodzicami, rodzice zaś przed innymi uprawnionymi osobami.

W przypadkach, gdy uprawnionym z mocy niniejszego dekretu służy także z jakiegokolwiek innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, monopolu lub przedsiębiorstwa państwowego albo instytucji ubezpieczeń społecznych, uprawniony ma prawo wyboru”.

5. W art. 7 wyrazy: „wdowy i sieroty po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju

Państwa Polskiego art. 1” zastępuje się wyrazami: „osoby wymienione w art. 1”.

6. W art. 7 lit. b) po wyrazach: „do pracy, w otrzymywaniu” dodaje się wyraz: „koncesji”.

7. W art. 8 wyrazy: „zaopatrywania i zasiłków” zastępuje się wyrazami: „zasiłków i pomocy”.

8. W tymże art. 8 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Komisje kwalifikacyjne ustalają stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanym w porozumieniu z Ministrem Zdrowia”.

9. W art. 9 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „Handlu” dodaje się wyrazy „oraz Ziem Odzyskanych”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym dekretem.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu, Apropowizacji i Handlu oraz Ziem Odzyskanych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

wz. Minister Pracy i Opieki Społecznej
Edmund Giebartowski

Minister Apropowizacji Publicznej
Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

wz. Minister Zdrowia
Tadeusz Michejda

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

wz. Minister Przemysłu
Eugeniusz Szyr

Minister Apropowizacji i Handlu
Jerzy Sztachelski

Minister Ziem Odzyskanych
Władysław Gomułka

IV. SPRAWY INWALIDZKIE

33.

ÓKÓLNİK Nr 12/47 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 lutego 1947 r.

w sprawie uruchomienia okręgowych i obwodowych urzędów inwalidzkich.

Do

Obywateli Wojewodów
i Prezydenta m. st. Warszawy.

W najbliższym czasie ukaże się w Dzienniku Ustaw R. P. uchwalony przez Radę Ministrów w dn. 19.XII.1946 r. i zatwierdzony przez Prezydium K. R. N. w dn. 23.I.1947 r. dekret o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego i rozporządzenie wykonawcze do tego dekretu. Te akty ustawodawcze powołują do życia Główny Urząd Inwalidzki i podległe mu Okręgowe i Obwodowe Urzędy Inwalidzkie, nieszepolone z władzami administracji ogólnej, jako władze I i II instancji do załatwiania całokształtu spraw inwalidzkich oraz ustalają ich siedzibę i zakres właściwości terytorialnej.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje:

1. Z chwilą ukazania się w Dzienniku Ustaw R. P. wspomnianych wyżej aktów ustawodawczych, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, dotychczasowe oddziały spraw inwalidzkich w Wydziałach Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich, z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego, oraz Wydziału Opieki Społecznej Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, rozpoczną urzędowanie, jako Okręgowe Urzędy Inwalidzkie, a referaty spraw inwalidzkich starostw, w których siedzibie przewidziane są obwodowe urzędy inwalidzkie — jako Obwodowe Urzędy Inwalidzkie. Oddział Spraw Inwalidzkich Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego — ulega likwidacji, akta jego przejmie właściwy Okręgowy Urząd Inwalidzki, powstały w Warszawie z Oddziału Spraw Inwalidzkich Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy. Ulegają również niezwłocznie likwidacji referaty spraw inwalidzkich tych starostw, w których siedzibie nie są przewidziane obwodowe urzędy inwalidzkie, a akta ich przejmują właściwe obwodowe urzędy inwalidzkie, powstałe z referatów spraw inwalidzkich innych starostw względnie nowoorganizowane.
2. W przypadkach, w których urzędy inwalidzkie (okręgowe i obwodowe) nie będą posiadały jeszcze wykonanych własnych lokali, proszę Obywateli Wojewodów (Prezydenta m. st. Warszawy) o zezwolenie

nie im na tymczasowe korzystanie z dotychczasowych pomieszczeń i urzędów oddziałów i referatów spraw inwalidzkich.

3. Kierownictwo urzędów inwalidzkich obejmą kierownicy dotychczasowych oddziałów i referatów spraw inwalidzkich przekształconych na urzędy inwalidzkie na razie w charakterze pełniących obowiązki Dyrektorów Okręgowych względnie Naczelników Obwodowych Urzędów Inwalidzkich. Cały pozostały personel oddziałów i referatów spraw inwalidzkich zarówno przekształconych na urzędy inwalidzkie, jak i likwidowanych, pozostaje w dyspozycji właściwych dyrektorów okręgowych urzędów inwalidzkich, aby dać im możność obsadzenia urzędów inwalidzkich personelem już obeznanym ze sprawami inwalidzkimi.
4. Do czasu przejścia przez urzędy inwalidzkie tej części agend inwalidzkich, która należy na podstawie dotychczasowych przepisów do władz skarbowych, a co nastąpi na podstawie specjalnego zarządzenia przewidzianego powołanym na wstępie dekretem — kompetencje urzędów inwalidzkich są takie same, jak dotychczasowych oddziałów i referatów spraw inwalidzkich.

Sprawy inwalidzkie wspomniane urzędy załatwiają w trybie i na zasadach dotychczasowych. Jedynie skład inwalidzkich komisji lekarskich ulega zmianie zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego.

Podsekretarz Stanu

Dr. Edmund Giebartowski.

34.

PISMO OKÓLNE Nr 3/47 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 stycznia 1947 r.

w sprawie zaopatrzenia inwalidzkiego osób pozostających w wojskowej służbie czynnej.

Do

Urzędów Wojewódzkich
i Zarządów Miejskich
m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej po porozumieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej wyjaśnia, że osoby, które doznały uszkodzenia zdrowia wskutek służby wojskowej i mimo swego inwalidztwa pozostają nadal w czynnej służbie wojskowej, nie mogą być formalnie uznane za inwalidów wojennych i korzystać z zaopatrzenia inwalidzkiego, przewi-

dzianego ustawą z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 22/45, poz. 131) w myśl bowiem art. 31 ust. 1 pkt. 1 tej ustawy, roszczenia do tego zaopatrzenia mogą być zgłoszone po rozwiązaniu stosunku czynnej służby wojskowej.

Opieka nad tymi osobami, jako żołnierzami służby czynnej, należy do władz wojskowych.

Jedynie w zakresie protezowania oraz w niektórych przypadkach i leczenia, osoby te mogą korzystać z tych samych świadczeń i na tych samych zasadach, co i inwalidzi wojenni.

Świadczeń w zakresie protezowania (zaopatrzenie w protezę, aparat ortopedyczny itp., lub naprawa tychże) udzielają inwalidom, pozostającym w wojskowej służbie czynnej, — państwowe wytwórnie protez, będące w administracji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a znajdujące się w Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Katowicach.

Podstawę do udzielania świadczeń protezowych dla tych osób stanowi skierowanie, wystawione przez ich władze przełożone. Skierowanie powinno zawierać rodzaj uszkodzenia zdrowia i stwierdzenie, że pozostaje ono w związku przyczynowym ze służbą wojskową,

a ponadto wskazanie, kiedy (dokładna data) i gdzie osoba skierowana otrzymała ostatnią protezę lub aparat ortopedyczny na koszt Skarbu Państwa, jeżeli to już miało miejsce i zachodzi potrzeba ponownego zaopatrzenia jej w protezę lub aparat ortopedyczny.

Świadczeń leczniczych takich samych i na takich samych zasadach jak i dla inwalidów wojennych udziela tym osobom Z. U. S. za zgodą M.in. Pracy i Opieki Społecznej i w tych tylko przypadkach, w których zachodzi potrzeba leczenia w takich zakładach, jakimi nie dysponują władze wojskowe, a jakie są dostępne dla inwalidów wojennych.

W przypadkach tych właściwe władze wojskowe zwracają się z umotywowanym wnioskiem bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wniosek powinien zawierać rozpoznanie lekarskie uszkodzenia zdrowia, powodującego inwalidztwo osoby wymagającej leczenia, stwierdzenie jego związku ze służbą wojskową i potrzebny rodzaj leczenia, którego nie mogą zapewnić władze wojskowe.

V-Prezes Głównego Urzędu Inwalidzkiego
Z. Lancmański

V. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE

35.

DEKRET

z dnia 17 grudnia 1946 r.

o prowizorium budżetowym na okres od 1 stycznia do 31 marca 1947 r.

(Dz. U. R. P. Nr 8, z dn. 3.II.1947 r., poz. 40).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Ustala się prowizorium budżetowe na okres od 1 stycznia do 31 marca 1947 r. w wysokości 3/9 kredytów, przewidzianych w budżecie na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 284).

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do:

- a) uruchamiania kredytów na płace w wysokości wynikającej z norm przewidzianych w dekretach z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175) i z dnia 19 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 287) oraz zwiększenia specjalnego dodatku nauczycielskiego i podwyższenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe;
- b) powiększania wydatków w części 5 — Ministerstwo Obrony Narodowej i w części 8 — Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego o kwoty potrzebne na wyżywienie oraz w wyniku rewizji cen, a w pozo-

stałych częściach budżetu o kwoty, które będą stanowić ekwiwalent pieniężny za świadczenia aprowizacyjne, w tym za koszty aprowizacji reglamentowanej dla pracowników administracji państwowej, emerytów państwowych oraz dla osób korzystających z bezpośredniej opieki państwowej;

- c) powiększenia wydatków w części 24 — Emerytury i renty i w części 25 — Długi państwowe do wysokości, wynikającej z ustawowych przepisów zaopatrzeniowych i obsługi zaciągniętych zobowiązań;
- d) dokonywania wydatków na pokrycie zobowiązań, wynikających z układów podpisanych w dniu 22 lipca 1944 r. w Bretton Woods.

Art. 3. W części 26 — Ogólny Zarząd Skarbowy w § 14 „Wydatki nieprzewidziane lub preliminowane w niedostatecznej wysokości” — 3/9 kredytów, przewidzianych na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r., powiększa się o 850.000.000 zł, a kredyty w § 22 „Wpłata na poczet udziału Polski w kapitale zakładowym Międzynarodowego Banku Odbudowy i w Funduszu Walutowym” podwyższa się o sumę 550.000.000 zł.

Art. 4. Liczba funkcjonariuszy zatrudnionych w Administracji cywilnej nie może przekraczać w każdej części ogólnych ilości ustalonych w załączonym wykazie.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zwiększenia w miarę konieczności w poszczególnych

częściach ilości funkcjonariuszów do ogólnej wysokości 6.000, stanowiącej rezerwę etatów.

Etaty tych urzędów lub instytucji, które ulegną zlikwidowaniu, lub których działalność zostanie ograniczona, przechodzą na rzecz rezerwy.

Art 5. Przepisy artykułów 3—7, 8 ust. (3) i (4) oraz art. 10 ustawy skarbowej na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 284) mają zastosowanie w okresie prowizorium budżetowego od 1 stycznia do 31 marca 1947 r.

Art. 6. Na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 2 pkt. b) niniejszego dekretu służyć całkowicie wpływy netto ze sprzedaży komercyjnej cukru.

Art. 7. Upoważnia się Ministra Skarbu do uruchamiania kredytów na inwestycje do wysokości 3/9 wydatków przewidzianych w ustawie z dnia 20 września 1946 r. o planowaniu inwestycji oraz o planie sfinansowania inwestycji na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 318).

Wydatki inwestycyjne mogą być odpowiednio zwiększone uzyskanymi inwestycyjnymi kredytami zagranicznym w pierwszym kwartale 1947 r. oraz z kredytów inwestycyjnych i dostaw inwestycyjnych U. N. R. R. A., uzyskanych w 1946 r., a dotychczas niewykorzystanych.

Art. 8. Wydatki i dochody na cele aprowizacji reglamentowanej nie objęte art. 2 będą dokonywane na podstawie planów miesięcznych, ustalonych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na wniosek Ministra Aprowizacji i Handlu oraz Prezesa Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na pokrycie wydatków służyć będą całkowite wpływy netto ze sprzedaży komercyjnej artykułów przemysłu państwowego z wyjątkiem cukru oraz inne wpływy określane w planach miesięcznych.

Art. 9. Upoważnia się Ministra Skarbu do dokonywania operacji kredytowych na pokrywanie wydatków przewidzianych w art. 7 i 8 niniejszego dekretu.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 2 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

Załącznik do dekr. z dn. 17 XII 1946 r.
o prowizorium budżetowym na
okres od 1 stycznia do 31 marca
1947 r.

ZESTAWIENIE ETATÓW OSOBOWYCH
ADMINISTRACJI

(Wyciąg)

Część	Nazwa	Ilość
17	Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej	2.500

36.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:
POCZT I TELEGRAFÓW,
SKARBU, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
I ZIEM ODZYSKANYCH**

z dnia 20 grudnia 1946 r.

**o wartości znaczków pocztowych do opłaty
urzędowych przesyłek listowych**

(Dz. U. R. P. Nr 14, z dn. 12. II 1947 r., poz. 55).

Na podstawie art. 18 ust. (3) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych przesyłek listowych zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 czerwca 1945 r. (Dziennik Taryf pocztowych i telekomunikacyjnych Nr 2, poz. 25) ustala się na rok budżetowy 1947 r., jak następuje:

- znacznka fioletowego . . . na 2 zł.
- znacznka ciemno-orazowego na 4 zł.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Poczt i Telegrafów
Józef Putek

Minister Skarbu
Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych
Władysław Gomułka

O K Ó L N I K Nr 15/47

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 lutego 1947 r.

w sprawie wykazów i wymiany pojazdów mechanicznych.

Do

Wydziałów Opieki Społecznej,
Urzędów Wojewódzkich,
Zakładów Ubezpieczeń Społecznych
i Ubezpieczalni Społecznych,
Okręgowych i Obwodowych Inspektorów Pracy,
Urzędów Zatrudnienia,
Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach,
Centralnego Komitetu Opieki Społecznej,
Wojewódzkich Komitetów Opieki Społecznej.

Przesyłając odpis pisma Ob. Ministra Komunikacji z dnia 23.I.47 r. Nr M-3A-2-01/20/47 wraz z załączonym zgłoszeniem, zarządzam, co następuje:

1. **Natychmiast** zgłosić do właściwego terytorialnie Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Motoryzacji — pojazdy mechaniczne nieczynne z powodu braków technicznych, według załączonego wzoru zgłoszenia. Wszystkie dane należy wypełnić dokładnie i wyraźnie.
2. Przy zgłoszeniu opłacić po złotych 300 (trzysta) od każdego nieczynnego pojazdu na pokrycie kosztów przeprowadzenia akcji kwalifikowania wozów.
3. Zgłoszenia wypełniać w trzech egzemplarzach, z których jeden należy przesłać do właściwego Wojewódzkiego Wydziału Motoryzacji, 2-gi do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Departament Ogólny, trzeci pozostanie w aktach instytucji zgłaszającej pojazdy.
4. Należy nawiązać jak najszybciej bezpośredni kontakt z właściwym Wojewódzkim Wydziałem Motoryzacji.

Ze względu na ważność sprawy, czynię odpowiedzialnymi kierowników poszczególnych urzędów i instytucji za wykonanie w **jak najszybszym** czasie zgłoszenia pojazdów, bowiem tylko szybka i sprawna współpraca z Wojewódzkimi Wydziałami Motoryzacji może dać właściwe rezultaty uporządkowania państwowej gospodarki samochodowej.

Jednocześnie proszę o nadesłanie w terminie do dnia 22.II.1947 r. wykazu pojazdów mechanicznych, które nie zostały przerejestrowane na osoby prywatne, zgodnie z zarządzeniem Ministra Komunikacji NEE/5119/46 z dnia 28.6.1946 r., a pozostały nadal zarejestrowane na urzędy, instytucje państwowe oraz nadzorowane i pozostają w rejestrze Ministerstwa.

W wykazie należy podać następujące dane:

1. rodzaj pojazdu,
2. marka,

3. Nr rejestracyjny pojazdu,
4. Nr silnika pojazdu,
5. Nr podwozia pojazdu,
6. opis stanu wozu (w ruchu czy nie, wymaga generalnego remontu, czy tylko silnika, ewentualnie podać inne braki i procent zniszczenia),
7. w którym O. U. S. zarejestrowano pojazd mechaniczny.

Dane są konieczne dla dokładnego ustalenia rejestru pojazdów mechanicznych, pozostających na etapie Ministerstwa, które są niezbędne przy składaniu ścisłych zapotrzebowań na przydział nowych samochodów, na materiały pędne, części samochodowe, ogumienie itd. w Centralnym Urzędzie Planowania lub innych instytucjach państwowych, zajmujących się gospodarką samochodową.

Podsekretarz Stanu

Dr. Edmund Giebartowski.

2 zał.

Zał. Nr 1 do o. M. P. i O. S.
z dn. 14.II.47 r. Nr 15/47

MINISTER KOMUNIKACJI

Nr M-3a-2-01/20/47

Warszawa, dnia 23 stycznia 1947 r.

Do

*Obywatela Ministra
Pracy i Opieki Społecznej.*

Na podstawie art. 1 i art. 4 i 5 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o org. adm. i gosp. motoryzacyjnej w R. P. (Dz. U. R. P, Nr 7, poz. 58) celem spowodowania naprawy i uruchomienia nieczynnych z powodu braków technicznych pojazdów mechanicznych, stanowiących własność Skarbu Państwa oraz pozbycia się pojazdów, których naprawa lub uzupełnienie częściami składowymi nie opłaca się wzgl. jest niecelowa z uwagi na przydatność dla gospodarki państwowej, zarządziłem akcję kwalifikowania wymienionych pojazdów.

Akcję przeprowadzą terytorialne Komisje Kwalifikacyjne, działające na zasadzie stosownego zarządzenia Ministra Komunikacji przy Wydziałach Motoryzacji Urzędów Wojewódzkich, których orzeczenia co do dalszego postępowania z zakwalifikowanym taborem podlegają wykonaniu przez odnośnych posiadaczy pojazdów.

W związku z powyższym proszę Ob. Ministra o wydanie zarządzenia podległym urzędom, instytucjom i przedsiębiorstwom państwowym dokonania zgłoszenia we właściwych ze względu na miejsce postoju pojazdu Wydziałach Motoryzacji Urzędów Wojewódzkich nieczynnych z powodu braków technicznych pojazdów mechanicznych w/g. załączonego wzoru.

Przy zgłoszeniu należy opłacić po 300 zł (trzysta złotych) od każdego nieczynnego po-

jazdu na pokrycie kosztów przeprowadzenia akcji.

Terminy zgłoszeń i terminy badań technicznych będą ogłoszone przez Wydz. Motor. Urz. Woj. Zaznaczam, że w interesie uporządkowania państwowej gospodarki samochodowej akcja ta musi być przeprowadzona w jaknajkrótszym czasie.

O wydanych zarządzeniach proszę powiadomić Ministerstwo Komunikacji — Centralny Zarząd Motoryzacji.

MINISTER

J. Rabanowski.

Zał. Nr 2 do ok. M. P. i O. S.
z dn. 14.II.47 Nr 15/47.

..... dnia 194 .. r.

ZGŁOSZENIE

Do Okręgowego Urzędu Samoch. (Wydziału Motor. Urzędu Wojew.)

w

Posiadacz,
Adres

Niniejszym zgłaszam do zakwalifikowania pojazdy mechaniczne znajdujące się na terenie powiatu, w ilości, szt. oraz wpłacam do kasy (O. U. S.) Wydz. Motor. Urzędu Wojew.) po zł. 300.— od każdego samochodu.

L.p.	Rodzaj pojazdu	Marka	Typ	Nr rejestru	Nr silnika	Nr podwozia	miejsce postoju dokładn. adres

Pieczęć

(podpis posiadacza)

38.

PISMO OKÓLNE Nr 4/47 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 stycznia 1947 r.

w sprawie zwrotu opłat szkolnych za dzieci pracowników.

Do

*wszystkich Urzędów Podległych
Podległych i Instytucyj Nadzorowanych*
Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej po-
daje do wiadomości i stosowania pismo Cen-

tralnego Urzędu Planowania z dnia 13 stycznia 1947 r. L. dz. XIII/P/103/g/47 w sprawie zwrotu opłat szkolnych za dzieci pracowników.

Dyrektor Departamentu Ogólnego
Adam Zacharski.

1 zał.

Zał. do p. o. M. P. i Op. Sp.
z dn. 17.I.1947 Nr 4/47

Rzeczpospolita Polska
Centralny Urząd Planowania
L. dz. XIII/P/103/g/47.

Warszawa, dnia 13 stycznia 1947 r.

Do

*Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej
w miejsu.*

W związku z powziętymi przez Radę Ministrów w dniu 9 stycznia 1947 r. uchwałami o dodatku nauczycielskim i o świadczeniach na rzecz szkół — Centralny Urząd Planowania stwierdza:

- 1) Urzędy państwowe oraz instytucje prawa publicznego, które wypłacały jakiegokolwiek kwoty swoim pracownikom, z tytułu opłat szkolnych za ich dzieci — kwot takich nadal wypłacać nie mogą;
- 2) we wszystkich zbiorowych układach pracy przepisy, mówiące o zwrocie opłat szkolnych za dzieci pracowników — stają się bezprzedmiotowe.

O wypadkach żądania lub nakłaniania członków związków zawodowych, aby wpłacali lub deklarowali jakiegokolwiek opłaty na rzecz szkół, w których dzieci ich pobierają naukę, należy natychmiast powiadomić właściwe kuratoria, domagając się wyciągnięcia odpowiednich konsekwencji.

C. U. P. prosi Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej o podanie powyższego do wiadomości wszystkim podległym urzędem, instytucjom i zakładom pracy.

Prezes
Cz. Bobrowski.

39.

PISMO OKÓLNE Nr 11/47 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 3 lutego 1947 r.

w sprawie przedstawiania właściwym Wojewódzkim Komisjom do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw spisów przedsiębiorstw podlegających nacjonalizacji.

Do

*wszystkich Urzędów
Podległych i Instytucyj Nadzorowanych*

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej przesyła przy niniejszym pismo Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw z dnia 4 stycznia 1947 r. L. dz.

22/47 w sprawie przedstawienia właściwym Wojewódzkim Komisjom do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw spisów przedsiębiorstw podlegających nacjonalizacji do wiadomości i wykonania.

O sposobie wykonania należy powiadomić Ministerstwo.

Dyrektor Departamentu Ogólnego

Adam Zacharski

1 Zał.

Załącznik do p. o. M. P. i O. S.
z dnia 3.II.1947 r., Nr 11/47.

Przewodniczący Głównej Komisji
do spraw

Upaństwowienia Przedsiębiorstw

L. dz. 22/47

Warszawa, dn. 4 stycznia 1947 r.
Senacka 3a.

Do

*Obywatela Ministra
Pracy i Opieki Społecznej.*

w miejscu

Dekretem z dn. 20 grudnia 1946 r. terminy, przewidziane w art. 3 ust. 6 i ust. 8 ustawy z dn. 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), zostały przedłużone do dnia 31 marca 1947 r.

Ponieważ jest to prolongata ostateczna, która więcej się nie powtórzy, Główna Komisja do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw prosi Ob. Ministra o wydanie zarządzenia podległym Ministerstwu władzom II-ej instancji, aby nie-

zwłocznie przedstawiły właściwym Wojewódzkim Komisjom do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw spisy przewidziane w § 16 i wnioski przewidziane w § 19 rozporządzenia z dnia 11 kwietnia (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) w sprawie przejęcia lub przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw podlegających nacjonalizacji w myśl § 14 tegoż rozporządzenia.

Ostatecznym terminem składania wspomnianych spisów i wniosków jest dzień 28 lutego 1947 r., a to ze względu na to, aby dać czas i możliwość Wojewódzkim Komisjom:

- 1) rozpoznania na posiedzeniach niejawnych wniosków składanych w trybie § 19 rozporządzenia i
- 2) ogłoszenia wykazów w ustawowym terminie, tj. przed 31.III.1947 r.

Zaznaczam, że ani Główna Komisja, ani Wojewódzkie Komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw nie biorą na siebie żadnej odpowiedzialności za niedotrzymanie terminu (31.III.47 r.), przewidzianego dla wszczęcia postępowania, dotyczącego przejścia lub przejęcia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, co do których spisy lub wnioski przewidziane w § 16 lub 19 cytowanego rozporządzenia wpłyną po dniu 28 lutego 1947 r.

O wydanym zarządzeniu proszę mnie powiadomić.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw

Prof. Dr. L. Kurowski.

VI. R Ó Ż N E

40.

DEKRET

z dnia 10 grudnia 1947 r.

o obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym.

(Dz. U. R. P. Nr 8, z dn. 3.II.1947 r., poz. 39).

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Obywatele polscy, pracujący zawodowo, obowiązani są w zakresie swoich kwalifikacji do współpracy w nauczaniu w szkolnictwie zawodowym, o ile na wniosek zgłoszony przez władze szkolne, właściwe dla szkół zawodowych, zostaną do tego wyznaczeni przez zakład, w którym pracują, albo instytucję sa-

morządu gospodarczego lub zawodowego w porozumieniu ze związkiem zawodowym pracowników.

Art. 2. Obowiązek, wskazany w art. 1, jest wypełniany tylko w miejscu stałego zamieszkania lub w miejscu położenia zakładu pracy osoby zainteresowanej w czasie zatrudnienia jej w zakładzie pracy w wymiarze nie przekraczającym 6 godzin tygodniowo.

Władze szkolne uzgadniają dni i godziny lekcyjne z osobą powołaną oraz z zakładem pracy, w którym osoba ta jest zatrudniona.

Pracodawca nie może potrącić pracownikowi płacy za czas zużyty na wykonanie obowiązkowej pracy szkolnej.

Art. 3. Za pełnienie czynności nauczycielskich powołane osoby otrzymują od władz utrzymujących szkołę wynagrodzenie według stawek przewidzianych dla kwalifikowanych nauczycieli państwowych szkół zawodowych odpowiedniej kategorii.

Art. 4. W przypadku wyznaczenia osoby nieprzydatnej do pracy nauczycielskiej, władzom szkolnym przysługuje prawo żądania od zakładu pracy, instytucji samorządu gospodarczego bądź zawodowego wyznaczenia innej odpowiedniej osoby.

Art. 5. Kto bez usprawiedliwionej przyczyny uchyla się od wyznaczenia kandydata do pracy nauczycielskiej w szkolnictwie zawodowym, pomimo otrzymania zapotrzebowania, zgłoszonego przez władze szkolne, podlega karze grzywny do 30.000 zł.

Kto bez uzasadnionej przyczyny uchyla się od wykonania obowiązku nauczania określonego w art. 1. podlega karze grzywny do 10.000 zł.

Do orzekania w tych sprawach powołana jest władza administracji ogólnej I instancji.

Sciganie następuje na wniosek władzy uprawnionej w myśl art. 1 do zgłaszania wniosku o współpracę.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu pięciu lat od dnia wejścia w życie.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów
Edward Osóbka-Morawski.

wz. Minister Oświaty
Stanisław Trojanowski.

VII. R U C H S Ł U Ż B O W Y

41.

W Y K A Z

zmian personalnych w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w miesiącu styczniu 1947 r.

M i a n o w a n i

1. Mgr. Lancmański Zygmunt	Wiceprezes Gł. Urz. Inw. w IV gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
2. Chmielewska Helena Lucyna	Referendarz (Dep. Op. Społ.) w VII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.

A w a n s o w a n i

1. Chodakowska Jadwiga	Podreferendarz (Dep. Og.) w VIII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
2. Kuberska Bogumiła	Sekretarz Administracyjny (Dep. Og.) w IX gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
3. Czarkowska Anna	Podreferendarz (Dep. Ub. Społ.) do VIII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
4. Władykowa Czesława	Referendarz (Dep. Ub. Społ.) w VII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
5. Zagoździńska Janina	Podreferendarz (Dep. Pracy) w VII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
6. Dzwonkowska Janina	Podreferendarz (Gł. U. Inw.) w VII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.
7. Wilk Teresa Stanisława	Podreferendarz (Dep. Og.) w VIII gr. up. z dniem 1 stycznia 1947 r.

Z m i a n y s t a n o w i s k

1. Karlińska Zofia	Podreferendarz (Dep. Og.) z dniem 1 stycznia 1947 r.
2. Sierosławska Zofia	Podreferendarz (Dep. Og.) z dniem 1 stycznia 1947 r.
3. Jankowski Aleksander	Podreferendarz (Dep. Og.) z dniem 1 stycznia 1947 r.
4. Mgr. Muszyńska Alicja	Referendarz (Dep. Op. Społ.) z dniem 1 stycznia 1947 r.
5. Gross Zdzisław	Podreferendarz (Dep. Op. Społ.) z dniem 1 stycznia 1947 r.

Przeniesieni

1. Mgr. Monkielewicz Michał Naczelnik Wydziału (Dep. Pracy) w V gr. up.— do II Okr. Insp. Pracy w Warszawie z dniem 15 stycznia 1947 r. na stanowisko Obwodowego Insp. Pracy.
2. Łopatto Stefan Inspektor w Dep. Op. Społ. w V gr. up. — do Dep. Ub. Społ. z dniem 31 stycznia 1947 r. na równorzędne stanowisko.
3. Przybylska Irena St. Rejestrator w Dep. Ub. Społ. w IX gr. up.— do Dep. Ogólnego z dniem 27 stycznia 1947 r. na równorzędne stanowisko.

Przyjęci

1. Pejsz Halina Rejestrator (Gł. U. Inw.) w X gr. up. z dniem 20 stycznia 1947 r.
2. Mgr. Choynowski Karol Pracownik umysłowy (Gł. U. Inw.) z up. rycz. z dniem 27 stycznia 1947 r.
3. Bobik Roman Pracownik umysłowy (Gł. U. Inw.) w VIII gr. up. z dniem 2 stycznia 1947 r.
4. Sarnowski Zygmunt Spawacz (Dep. Og.) z up. rycz. z dniem 23 stycznia 1947 r.
5. Suchosz Henryk Pomocnik elektromontera (Dep. Ogólny) z up. rycz. z dniem 24 stycznia 1947 r.
6. Szylling Apolinary Dozorca garażów (Dep. Og.) z up. rycz. z dniem 24 stycznia 1947 r.

Zwolnieni

1. Janiszewska Jadwiga Rejestrator (Dep. Op. Społ.) w X gr. up. z dniem 10 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
2. Artemska Anna Pracownik umysłowy (Dep. Op. Społ.) w IX gr. up. z dniem 14 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
3. Kulka Władysław Pracownik umysłowy (Gł. U. Inw.) w VIII gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
4. Bobik Roman Pracownik umysłowy (Gł. U. Inw.) w VIII gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
5. Borzęcka Maria Pracownik umysłowy (Dep. Og.) w VIII gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
6. Regulski Zbigniew Pracownik umysłowy (Dep. Og.) z up. rycz. z dniem 31 stycznia 1947 r.
7. Staniszevska Sabina Referendarz (Dep. Op. Społ.) w VIII gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r.
8. Kiełbasiński Jan Inspektor (Dep. Pracy) w VI gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.
9. Kowarski Wacław Inspektor (Dep. Op. Społ.) w V gr. up. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę. Przeszedł na etat Ministerstwa Ziemi Odzyskanych.
10. Sołtysiak Franciszek Dozorca garażu (Dep. Og.) z up. rycz. z dniem 31 stycznia 1947 r. na własną prośbę.

WYDAWNICTWA

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

CENA zł

BARAN I., inż. Światło i praca (Seria Ochrony Pracy, 2), Warszawa, 1946, str. VIII + 60.	70
MODLIŃSKI E., dr. Sądy Ubezpieczeń Społecznych, jako szczególne sądy administracyjne (Seria Ubezpieczeniowa, 1) Warszawa, 1946, str. XVI + 130.	190
Rady Zakładowe (Seria Prawodawcza, 1), Warszawa, 1945, str. 27.	10
Wytyczne w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy dla członków rad zakładowych (Seria Ochrony Pracy, 1), Warszawa, 1945, str. 32.	10
Dziennik Urzędowy M. P. i O. S. 1946 (<i>prenumerata roczna</i>).	300
" " " " 1947 Nr 1,	50
" " " " " Nr 2	40
" " " " " Nr 3 (<i>w druku</i>)	40
Praca i Opieka Społeczna, kwartalnik, 1946 zeszyt 1 (styczeń — marzec) <i>wyczerp.</i>	
" " " " " " zeszyt 2 (kwiecień — czerwiec)	150
" " " " " " zeszyt 3 (lipiec — wrzesień).	150
" " " " " " zeszyt 4 (paździer.—grudzień) <i>w druku</i>	
" " " " " 1947 (<i>prenumerata roczna</i>)	500
Zbiór Układów Zbiorowych Pracy, 1946, Nr. 1 (z załącznikiem)	30
" " " " " " Nr. 2	12
" " " " " " Nr. 3	15
" " " " " " Nr. 4 (przem. poligraficzny)	25
" " " " " " Nr. 5	2
" " " " " " Nr. 6 (przem. budowlany)	20
" " " " " " Nr. 7 (dziennikarze)	20
" " " " " " Nr. 8	10
" " " " " " Nr. 9 (kom. samochodowa)	20
" " " " " " Nr. 10	10
" " " " " " Nr. 11	10
" " " " " 1947, Nr. 1 (robotnicy rolni)	25
" " " " " " Nr. 2 (adm. prac. rolni)	20
" " " " " " Nr. 3	10
" " " " " " Nr. 4	10
" " " " " " Nr. 5	15

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 300 zł.

Zamówienia i wpłaty należy kierować pod adresem:
 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej
 Warszawa, Plac Dąbrowskiego 1

Drukarnia OMTUR, Warszawa, Połna 34

Cena niniejszego numeru 40 zł.